

Oude Kerk, 2 maart 2025

ds. Johan Meijer

---

gelezen: Jeremia 7: 1-15 en Lucas 6: 39-49

titel: waar het hart vol van is

tekst bij begin en eind

Echt en goed, hoe kun je dat zijn?

Nep en slecht, hoe kun je dat maken?

Van het mooie dat de Schepper geeft, kun in verrukking raken?

Maar wat doe je met je medemens in nood en verdrukking?

Waar is jouw hart vol van, waar stroomt jouw mond van over?

Laten we vandaag inspiratie zoeken bij de boodschap die God ons geven wil. / Laten we deze week inspiratie blijven zoeken bij de boodschap die God ons geven wil.

voorafgaand aan de lezingen

Het duurt niet lang meer dat we dit in het echt kunnen zien, het moment dat de knoppen die al een tijdje aan de Magnoliaboom zaten zullen uitkomen en gaan bloeien. Ikzelf vind dat altijd een heel fascinerend moment, en vooral dat moment dat ik deze foto maakte, want dat was vorig jaar op 19 februari. Ik had het nog niet verwacht, maar ik was dan ook niet in Nederland. Deze foto is gemaakt in Londen. In Nederland moesten ze nog komen en zelfs binnen ons land is er een verschil, want in het Noorden van ons land bloeien ze iets later dan bijvoorbeeld hier in Twente. Ik laat jullie deze foto zien omdat ik er zelf heel blij van word, van magnolia's en van bloemen sowieso. Het raakt me dat de natuur nog doorgaat, voor zover we die niet al bedorven hebben als mens. Bloemen en vogels gaan

door, ze kondigen de lente aan, het nieuwe geluid. Mag God ons zijn lente aankondigen? Zijn nieuwe geluid?

overdenking

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

lieve mensen van God,

De Magnolia die ik liet zien, die knop die me zoveel deed vorig jaar, die zal daarna uitbundig gebloeid hebben en die zal wel in goede grond gestaan hebben, anders kun je niet bloeien.

En met de antifoon uit Psalm 92 kun je dan zingen: 'Hoe groots is uw schepping, o Heer, hoe grondeloos zij uw gedachten'. Het is verwondering over dat wat God gemaakt heeft. Want Gij brengt mij in verrukking o Heer, door wat Gij volvoerd hebt: mijn lied viert het werk uwer handen.

We moeten er soms even bij gepaald worden, bij de verwondering. Waar ons leven verder van de natuur is af komen staan, waar je misschien denkt dat melk uit de fabriek komt en niet uit een koe, maar ja: weet jij precies hoe plantaardige yoghurt gemaakt wordt? We moeten soms even een geheugensteuntje hebben om ons te verwonderen over de natuur, haar schoonheid, en haar kwetsbaarheid. Groen Geloven bijvoorbeeld wil niet moralistisch jou allerlei voorschriften voorhouden om te werken aan een beter milieu, maar wel verwondermomenten aanreiken. Wie verzint het nou om vuil te gaan rapen in Borne, dat heeft toch geen enkele zin? Het heeft wel zin om iets aandachtiger naar je omgeving te kijken, je bewust te zijn hoeveel we achteloos op straat gooien, en bovendien levert het bijzondere gesprekken op, ontmoetingen. En als ik er bij ben: vertragen, als ik weer een magnolia zie. Maar ook dat, even stil staan voor verwondering om het ontzagwekkende Scheppingswerk van de Eeuwige.

O ja, magnolia, dan denk ik aan *magnalia, magnalia Deï*, grote daden van God betekent dat. Het is goed daar bij stil te staan en er voor te danken. We gaan vanaf woensdag de Veertigdagentijd in en dat is een tijd bij uitstek om ons meer innerlijk bewust te zijn van kleinere, stillere dingen dan waar we doorgaans onze energie aan geven. Je hoeft overigens niet tot woensdag te wachten hoor om je te verwonderen.

Dat is de ene kant: de verwondering, de verrukking en nogmaals daar moeten we soms op gewezen worden, want echt van nature gaat dat blijkbaar niet.

Meer van nature lijkt het om om de natuur heen te leven en ook om God heen te leven. Ruth Jacott zong het in 1993 zo: We bouwen huizen om orkanen te weerstaan en maken schepen om in elke storm te varen.

Er wordt gesleuteld aan een lamp die nooit kapot zal gaan, het wil alleen nog niet zo lukken om de vrede te bewaren.

Duizenden jaren eerder al waren het de profeten van Israël die mensen dit soort boodschappen voorhielden en aangezien de kracht van die boodschap blijkbaar in de herhaling moest zitten, kwam Jezus die boodschap bekrachtigen.

Hij heeft een wel heel confronterende boodschap voor de mensen, niet revolutionair, want de profeten gingen hem op deze weg voor, maar toch confronterend, omdat dat blijkbaar is wat mensenoren nodig hebben.

Over balk en splinter, spreekwoordelijk geworden. En over een goede bomen en slechte vruchten en andersom. Heel simpel dus: over goede bomen, die goede vruchten voortbrengen en slechte brengen de slechte voort, het lijkt allemaal helder en duidelijk.

En dan als een soort kerntekst, die er uit sprong vandaag in de vorm van een motet: 'Een goed mens brengt uit de goede schatkamer het goede voort, maar een slecht mens brengt uit zijn slechte schatkamer het slechte voort, want waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over.'

Als mijn hart vol zit van magnolia's, dan laat ik die graag zien en heb het er over. Maar zit mijn hart vol van agressie, dan kan ik die natuurlijk een hele tijd keurig verbloemen en denken mensen dat ik een vredelievende mensenmens ben, maar vroeg of laat komt het eruit. En dan waarschijnlijk niet zachtzinnig. Op de cover van een wereldberoemd boek van de psychiater Robert D. Hare over het gedrag van psychopaten staat op de voorkant een keurige, vriendelijk ogende, goedgeklede meneer, die op de achterkant achter zijn rug een pistool verbergt. Dat is wat Jezus bedoelt met slechte bomen die ook geen goede vruchten kunnen voortbrengen.

En wat is nu de boodschap voor vandaag, voor ons? Dat we proberen ons iets meer open te stellen voor de taal van God, voor de liefde van God, voor het fundament dat God wil leggen onder ons bestaan, onder het huis van ons bestaan.

Dat begint bij verwondering over schoonheid van de schepping, over respect voor wat God geschapen heeft. En dan een stap verder: over het feit dat God niet alleen jou geschapen heeft, maar ook je medemens. En dat die medemens in alle verscheidenheid en veelkleurigheid ook een geliefd schepsel is van God. En dat jij die medemens in alle verscheidenheid en veelkleurigheid hebt te respecteren en te behandelen als een kind van de Schepper. En dat je daar soms wat extra moeite voor moet doen, vooral als die ander in nood is, hulp nodig heeft. Bij jou aanklopt. Een beroep op je doet.

Als je dan je hart laat spreken, wordt duidelijk wat voor hart je hebt.

Amen

